

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 22. januar 2007

letnik XV

Št. 3

Mnenje državnega sveta ob obravnavi
Predloga zakona o stvarnem premoženju države,
pokrajin in občin - druga obravnava

2

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih
vprašanjih in pobudah

12

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje državnega sveta ob obravnavi **predloga zakona o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin** - druga obravnava, EPA 1131

Državni svet Republike Slovenije je na 50. seji, dne 17. 1. 2007, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (ZSPDPO) - druga obravnava

Državni svet je obravnaval predlog zakona o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (ZSPDPO), ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Predlog zakona naj bi uredil stvarno premoženje, ki je v lasti Republike Slovenije in vseh delov samoupravnih lokalnih skupnosti, ki imajo pravno subjektiviteto. Poglavitni cilji predloga zakona naj bi bila sistematična in enovita ureditev področja ravnanja s stvarnim premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti; razmejitve uporabe zakona kot generalnega predpisa ter uporabo predpisov s specialnih področij; vzpostavitev ažurne skupne evidence nepremičnega premoženja države; zagotovitev možnosti hitrejšega prilagajanja razmeram na trgu; zagotovitev preglednosti in učinkovitosti pri ravnanju s stvarnim premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti ter jasno določen krog subjektov, za katere velja zakon.

Državni svet pozdravlja prizadevanja Vlade Republike Slovenije za doseganje omenjenih ciljev iz predloga zakona, vendar se mu v zvezi z ravnanjem s stvarnim premoženjem postavilo kar nekaj vprašanj. Člani državnega sveta so opozorili, da bi moral biti termin pokrajine in njenega premoženja iz predloga zakona izpuščen, saj v Sloveniji še nimamo pokrajin, opozorili so na poenotenje izrazov, predvsem kar se tiče izvajanja in izvrševanja, kot tudi poimenovanje pristojnega organa v občini za upravljanje s premoženjem. V zvezi z letnim načrtom prodaje se je postavilo vprašanje o njegovi uskladitvi s t.i. prostimi padalci, ki bi radi prodali zemljišče takoj in na katere občina zaradi predkupne pravice ne more pri pripravi načrta računati. Opozorjeno je bilo tudi na terminske neuskkljenosti s stvarnopravnim področjem, pojmom metode razpolaganja, stvarnega vloška, upravljanja namesto gospodarjenja, izostanka hipoteke, izdatkov za tekoče vzdrževanje, neuskkljenost s kulturnimi spomeniki in skladom kmetijskih zemljišč

in gozdov, ki še vedno nima nobenih evidenc o svojem premoženju. Nadalje se je postavilo vprašanje vzroka, zaradi katerega se je Slovenija odločila za takšno obliko upravljanja z državnim premoženjem kot se je, saj iz primerjalnopravne zakonodaje izhaja, da nima nobena država takšnega razdrobljenega sistema (razen Velike Britanije), pač pa izhajajo bolj iz "centralističnega" sistema.

Predlog zakona sistema oziroma njegova obrazložitev ne daje zadovoljivega odgovora tudi na naslednja vprašanja:

I.

Vprašanje v zvezi različnimi državnimi organi, o razmerjih med njimi in drugimi državnimi organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti, ki uporabljajo posamezne dele sicer enotne stavbe

Po predlogu zakona bo upravljavec državni organ, uprava samoupravne lokalne skupnosti ali oseba javnega prava, pristojna za ravnanje s stvarnim premoženjem države in samoupravne lokalne skupnosti (6 tč. 3. člena). Po 9. členu bo upravljavce določila Vlada Republike Slovenije, upravljavci stvarnega premoženja samoupravnih lokalnih skupnosti bo uprava samoupravne lokalne skupnosti in osebe javnega prava, ki jih za upravljavce določi organ pristojen za izvrševanje proračuna samoupravne lokalne skupnosti s svojim aktom, po 10. členu pa bodo drugi državni organi upravljavci stvarnega premoženja države, ki ga uporabljajo.

Razen za ministrstvo, pristojno za pravosodje (drugi odstavek 9. člena), je jasno, da bo upravljavec tudi za nepremično stvarno premoženje države, ki ga uporabljajo pravosodni organi, za vse ostale pa predlog molči¹.

Ni jasno, ali bo vsak posamezni državni organ določen za upravljavca posameznega premoženja (kar naj bi izhajalo iz predloga členov) ali pa bo lahko posamezen upravljavec določen za več nepremičnin. Stanje se še poslabša, če vzamemo v ozir, da so **ponekod v istih stavbah državni organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti ali različni državni organi v isti stavbi**. V takem primeru bi bil smiseln skupen upravnik (ne upravljavec), podobno kot ga pozna Stanovanjski zakonik ali pa bo upravljavec sui generis, ki bo poleg ravnanja s stvarnim premoženjem skrbel še za obratovanje svojega dela stavbe. Prav tako ni jasna določitev upravljavcev v primeru različnih državnih organov oziroma državnih organov, samoupravnih lokalnih skupnosti in drugih državnih organov, **če le ti uporabljajo le posamezne dele sicer enotne stavbe** (na eni parcelni številki ali celo večih). Določitev stvarnega premoženja v takih primerih, ki napotujejo na etažno lastnino, pa z zakonom (ne da bi spremenili Stvarnopravni zakonik - SPZ) ni možna, saj na podlagi 107. člena SPZ nastane etažna lastnina *le na podlagi pravnega posla ali z odločbo sodišča in z vpisom v zemljiško knjigo*. Pravni posel za pridobitev etažne lastnine pa je lahko sporazum o delitvi

---

¹ V tem delu je jasna navezava na pripombo k 9. členu predloga glede odsotnosti kriterijev za določanje upravljavca (npr. različne vladne službe, organi v sestavi ipd.).

solastnine v etažno lastnino (sporazum o delitvi) ali enostranski pravni posel (slednji bi lahko prišel v poštev le, če bi bila lastnik nepremičnine le Republika Slovenija) .

Prav tako ni jasno razmerje upravljanja s stvarjo, če bo šlo za več državnih organov v eni stavbi, saj se ne bo mogel enostavno uporabiti vzorec ravnanja, ki je predpisan za upravljanje s stvarjo po 67. členu ali za bremena skupne stvari po 68. členu Stvarnopravnega zakonika (ker ne moremo govoriti o solastnikih, saj bo skupen lastnik le Republika Slovenija). Prav tako ne moremo uporabiti pravice zahtevati delitev stvari oz. načina delitve stvari, ki bi bila v solastnini (69. in 70. člen SPZ).

Ker se v takšnim primerih nakazujejo možni spori, predlog zakona v tem smislu **ne ponudi nobene rešitve za razrešitev spora**. Med državnimi organi bo v zvezi z določitvijo upravljavca posamezne nepremičnine ali njenega dela lahko avtoritativno sprejela sklep Vlada, medtem ko predlog ne daje rešitve v primeru spora med državnim organom, ki sodi pod Vlado, drugim državnim organom ali samoupravno lokalno skupnostjo. V tem delu tudi ne moremo uporabiti državnega pravobranilstva kot zastopnika Republike Slovenije, ki na podlagi 7. člena Zakona o državnem pravobranilstvu (ZDPra-UPB1) Ur.l.RS, št. 41/06, na podlagi usmeritvenih navodil zastopanega pred sodišči zastopa državo, njene organe in upravne organizacije v sestavi, ki so pravne osebe. *V sporu dveh državnih organov namreč ne more zastopati nobenega izmed njiju.*

II.

Vprašanje usklajenosti z zemljiško knjigo, katastrom in upravičencev za predlaganje zemljiškoknjižnih postopkov

Peti odstavek 35. člena predloga zakona določa, da se evidence povežejo z zemljiško knjigo, zemljiškim katastrom in katastrom stavb ter z drugimi evidencami. Upravljanje z nepremičnim premoženjem obsega med drugim tudi skrb za pravno in dejansko urejenost ter obremenjevanje s stvarnimi pravicami. Obseg in način skrbi za pravno in dejansko urejenost nepremičnega premoženja države in samoupravnih lokalnih skupnosti predpiše vlada (25. člen predloga).

Zakon o zemljiški knjigi (ZZK-1) (Ur.l.RS, št. 58/03) med podatki o nepremičnini, ki se vpišejo v zemljiško knjigo (12. člen) niti za imetnika stvarne pravice, ki je pravna oseba (25. člen) ne določa, da bi moral biti v ZK naveden tudi upravljavec. Glede na navedeno, bi bilo smiselno ustrezno dopolniti predlog zakona ali ZZK-1. V povezavi z zemljiško knjigo je tudi nejasna dolžnost upravljavca, da "skrbi za pravno in dejansko urejenost", ker ne določa upravičenca glede predloga za uvedbo zemljiškoknjižnega postopka. Znano je namreč, da so v zemljiški knjigi navedeni tudi državni organi, ki ne obstajajo več, da je lastnina na mestu, kjer stoji državni organ, vpisana še kot zasebna, da stavba ni zavedena v katastru stavb ipd.

Prav tako **ni jasen vzrok za obligatorno povezovanje evidenc stvarnega premoženja države z vsemi "drugimi evidencami"**. Nekatere evidence so zelo "občutljive" narave, zato bi kazalo ta del besedila dopolniti z npr. "ki so pomembne za učinkovito vodenje ali boljši pregled nad evidenco stvarnega premoženja države".

III.

Vprašanje o učinkovitosti in smiselnosti upravljanja s stvarnim premoženjem države, ki ga bo izvajal vsak upravljavec (vsak posamezni državni organ).

Po pregledu primerjalnopravne zakonodaje je namreč razvidno, da se je prav Švedska, ki beleži svojo zgodovino upravljanja z državnim premoženjem vse od leta 1618, odrekla decentralizaciji upravljanja, ki bi ga izvajali posamezni državni organi, ki bi bili zadolženi za njihovo upravljanje izven dodeljenih jim sredstev: *ta sistem je bil zavržen zaradi bojazni pred neučinkovitim upravljanjem, saj upravljanje ne bi bila poglavitna, temveč zgolj postranska dejavnost posameznih organov.*

Druge države za namen upravljanja in trgovanja z stvarnim premoženjem države ustanavljajo predvsem posamezne gospodarske družbe ali neodvisne organe, ki upravljajo in trgujejo z državnimi nepremičninami -

- na Švedskem sta nastali dve komercialni podjetji v državni lasti (Vasakronan AB in Statliga Akademiska Hus AB);
- Italija ima za ta namen ustanovljeni dve delniški družbi v 100 % državni lasti (Patrimonio dello Stato SpA in Infrastrutture SpA);
- Zvezna Republika Nemčija je ustanovila Zavod za nepremičninske naloge, (Bundesanstalt für Immobilienaufgaben - BImA), ki je neposredna zvezna pravna oseba javnega prava z lastno odgovornostjo. BImA je nadomestil prejšnjo pol stoletja delujočo Bundesvermögensverwaltung - Upravo za državno premoženje. Prav ta Uprava naj bi bila deležna kritike glede njene organizacije in nalog. Ugotovljena je bila potreba po preoblikovanju Bundesvermögensverwaltung po zgledu zasebnega gospodarstva in s tem potreba po združitvi upravljanja z nepremičninami, ki jih potrebujejo uradi za svoje poslovanje, v eno institucijo z namenom varčnega poslovanja z državnim premoženjem. Ker je BImA ustanovljena **zunaj neposredne zvezne uprave**, zagotavlja, v primerjavi z drugimi organizacijskimi oblikami, *največjo podjetniško prilagodljivost in se jo lahko upravlja v skladu s standardi modernega nepremičninskega podjetništva.* BImA se pojmuje kot državno storitveno podjetje, ki se je iz prejšnjega upravljavca državnega premoženja preoblikovala v trgovca na področju državnih nepremičnin;
- na Nizozemskem je Državna Agencija za gradnje (RGD, Rijksgebouwendienst) lastnica vseh javnih nepremičnin, posamezni javni uporabniki pa z njo sklepajo pogodbe za nepremičnine, ki jih uporabljajo;
- Avstrija je svoje nepremičnine v celotni prenesla na Državno nepremičninsko agencijo, ki je v 100% državni lasti (»BIG Ltd«, Bundesimmobiliengesellschaft). Agencija je odgovorna tako za portfolio in razpolaganje z nepremičninami kot tudi za razvoj in realizacijo posebnih projektov. BIG Ltd pridobiva sredstva na trgu

- zasebnega kapitala in svoje dolgove pokriva iz sredstev pridobljenih z upravljanjem;
- Na Portugalskem upravlja z nepremičnim premoženjem države Generalni direktorat za državno premoženje v okviru Ministrstva za finance. Direktorat se pretežno ukvarja z razporeditvijo investicij. Direktorat razpolaga z omejenim številom zgodovinskih stavb, večina državnih nepremičnin pa je v lasti in upravljanju posameznih ministrstev;
  - V Veliki Britaniji je vsako ministrstvo odgovorno za upravljanje s svojimi nepremičninami. Uspešnost in učinkovitost državnih organov pri upravljanju z nepremičnim premoženjem *ocenjuje poseben državni revizijski urad* (NAO, National Audit Office) *ter urad za vladno trgovino* (OGC, Office of Government Commerce);
- **in se oddaljujejo od ideje upravljanja stvarnega premoženja, ki bi ga imel "v rokah" vsak posamezni državni organ.**

Tudi ureditev v Veliki Britaniji, ki bi bila najbližja predlogu zakona, so posebne naloge zaupane državnemu revizijskemu uradu medtem, ko predlog zakona o kakršnikoli vlogi Računskega sodišča ali delov ministrstva za gospodarstvo, *molči*.

Predlog zakona vzpostavlja centralno evidenco premoženja države, ki naj bi bila zaupana ministrstvu, pristojnemu za upravo, ki bo organiziralo tudi interni trg nepremičnega premoženja države (35. in 36. člen), vendar se bo lahko izkazalo, da bo potrebno zaradi specifičnosti področja le tega zaupati organu, ki bi se ukvarjal le s stvarnim premoženjem države. Po zgledu tujih držav, bi se lahko ustanovila *posebna nepremičninska družba kot gospodarska družba v državni lasti, ki bi kot gospodarsko dejavnost opravljala storitve ravnanja s stvarnim premoženjem države*. Odveč bi bila bojazen, da bi družba poslovala samovoljno ali kako drugače v škodo države, saj bi bila država njen 100% lastnik, poleg tega pa bi letni načrt razpolaganja z nepremičnim premoženjem države kljub temu sprejemal Državni zbor na predlog Vlada oz. drugih državnih organov.

* * *

Izven omenjenih vprašanj, na katera predlog zakona ne odgovarja, pa državni svet podaja naslednje **pripombe** k posameznim členom:

k 1. členu²:

Prvi odstavek 1. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(1) Ta zakon ureja ravnanje države, pokrajin, občin in ožjih delov občin, ki imajo pravno subjektiviteto (v nadaljevanju: samoupravnih lokalnih skupnosti), s stvarnim premoženjem.

---

² (1) Ta zakon ureja ravnanje s stvarnim premoženjem države. Ta zakon ureja tudi ravnanje s stvarnim premoženjem pokrajin, občin in ožjih delov občin, ki imajo pravno subjektiviteto (v nadaljevanju: samoupravnih lokalnih skupnosti).

(2) Ta zakon ureja evidence nepremičnega premoženja države in samoupravnih lokalnih skupnosti ter interni trg nepremičnin.

O b r a z l o ž i t e v

Dikcija iz predloga zakona, po kateri zakon ureja ravnanje s stvarnim premoženjem države, pokrajin, občin in ožjih delov občin, ki imajo pravno subjektiviteto, napotuje le na stvarno premoženje, ki ga omenjene osebe javnega prava že imajo, čeprav je iz pomena izrazov (2. tč. prvega odstavka 3. člena) razvidno, da pomeni ravnanje s stvarnim premoženjem poleg razpolaganja in upravljanja tudi pridobivanje in najemanje tega premoženja. Iz dikcije člena iz predloga zakona ne moramo razbrati, da se nanaša tudi na "tisto premoženje, ki ga država oziroma samoupravna lokalna skupnost šele pridobiva od tretjih kot kupec, najemnik ali imetnik stvarnih pravic", kot to govori obrazložitev k 1. členu.

Tudi klasično tvorjenje stavkov izhaja iz zaporedja: osebek - povedek - predmet. Zaželeno je, da je osebek (država..) pred predmetom urejanja (stvarno premoženje). Predlagana sprememba v ničemer ne posega v zgradbo predloga zakona in šele prav utemeljuje obrazložitev k členu in pravilneje določa pomen izraza ravnanja s stvarnim premoženjem države.

k 2. členu³:

V drugem členu se beseda "urejeno" zamenja z "določeno".

O b r a z l o ž i t e v

Ni dovolj, da je določeno področje le urejeno v drugem predpisu, pač pa mora ta predpis tudi jasno določiti obseg njegove veljave. Po določitvi kot *lex specialis* od splošnejše ureditve v ZSPDPO, bo torej predpis področja iz 2. člena, lahko šele uredil tudi drugače. Beseda "določen" je poleg nomotehničnega vidika, skladnejša tudi s samim predlogom zakona, ki jo uporablja v nadaljevanju (glej 5. člen).

K 3. členu⁴:

9. točka se dopolni tako, da se na začetku glasi: "za namene tega zakona so" ... za besedo "prava" pa se črta beseda "so".

O b r a z l o ž i t e v

---

³ (1) Ta zakon se uporablja za vse stvarno premoženje države in samoupravnih lokalnih skupnosti, če ni s posebnim zakonom za posamezno vrsto stvarnega premoženja države in samoupravnih lokalnih skupnosti urejeno drugače.

(2) Ta zakon velja za vse upravljavce in uporabnike stvarnega premoženja države in samoupravnih lokalnih skupnosti, če ni z zakonom urejeno drugače.

(3) Določbe 2., 5. in 7. poglavja tega zakona se uporabljajo tudi za stvarno premoženje v lasti javnih zavodov, javnih gospodarskih zavodov, javnih agencij in javnih skladov, če ni s posebnim zakonom urejeno drugače.

(4) Določbe 2. in 5. poglavja tega zakona se uporabljajo tudi za stvarno premoženje v lasti javnih podjetij, če ni s posebnim zakonom urejeno drugače.

⁴ 9. osebe javnega prava so država, samoupravne lokalne skupnosti, javni zavod, javni gospodarski zavod, javna agencija, javni sklad in javno podjetje;

Oseb javnega prava je več kot jih našteva predlog zakona (npr. nekatere zbornice), zato je smiselno, da zakon jasno pove, da ureja področje ravnanja s stvarnim premoženjem le za tiste osebe javnega prava, ki so izrecno naštete.

K 4. členu⁵:

V prvem odstavku se črta beseda "njegovo", beseda "ravnanje" pa nadomesti besedo "rabo".

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

" (2) S stvarnim premoženjem in pritiklinami je treba učinkovito ravnati in ga uporabljati, z njim ravnati s čim manjšimi stroški in na podlagi metod, ki omogočajo najugodnejše rezultate za državo in samoupravne lokalne skupnosti. Enako velja za vodenje postopkov."

O b r a z l o ž i t e v

Črtanje besede "rabo" je posledica dejstva, da termina rabe predlog zakona ne opredeli, pač pa se dá iz vsebine prvega odstavka sklepati, da je govora o ravnanju s premoženjem (prodaja, oddaja v najem, drug gospodarno ustrezen način), na kar kaže tudi drugi odstavek, ki govori o postopkih *ravnanja*.

Predlagan drugi odstavek je posledica dejstva, da člen ne govori o načelu gospodarnosti (čeprav ima tak naslov), pač pa določa gospodarnost le za postopke ravnanja (torej pridobivanje, razpolaganje, upravljanje in najemanje tega premoženja - 2.tč. 3. člena) ne pa tudi gospodarnosti pri uporabi stvarnega premoženja. Gospodarnost se uresničuje le s prodajo premoženja, pač pa tudi s prenovo, ko za to pride primeren čas, odvrčanjem od nepotrebne obratovanja, poškodovanja pritiklin ipd. Državni svet meni, da je potrebno poseben poudarek usmeriti tudi na pritikline nepremičnin, saj tudi te predstavljajo pomemben del za opravljanje nalog organov. Tudi za pritikline velja načelo gospodarnosti, saj se sredstva za njih zagotavljajo iz državnega proračuna.

K 9. členu⁶:

---

⁵ (1) Stvarno premoženje države in samoupravnih lokalnih skupnosti, ki ga noben upravljavec trajno ne potrebuje za opravljanje svojih nalog, je treba prodati ali z oddajo v najem ali na drug ustrezen način zagotoviti njegovo gospodarno rabo.

(2) Postopke ravnanja s stvarnim premoženjem je treba voditi učinkovito, s čim manjšimi stroški in na podlagi metod, ki omogočajo najugodnejše rezultate za državo in samoupravne lokalne skupnosti.

⁶ (1) Upravljalci stvarnega premoženja države so državni organi in osebe javnega prava, ki jih kot upravljavce določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) s sklepom ali jim je pravica upravljanja s stvarnim premoženjem države podeljena z zakonom, podzakonskim predpisom ali aktom o ustanovitvi, ki ga sprejme vlada.

(2) Upravljalci stvarnega premoženja samoupravnih lokalnih skupnosti so uprava samoupravne lokalne skupnosti in osebe javnega prava, ki jih za upravljavce določi organ pristojen za izvrševanje proračuna samoupravne lokalne skupnosti s svojim aktom.

Pripomba ne gre k sami vsebini člena, pač pa k **odsotnosti kriterijev za določitev statusa upravljavca** - za pravno urejenost nepremičnega premoženja države lahko ugotovimo, da je na nekaterih področjih popolnoma neurejena. Iz tega dejstva izvira ponekod že težavnost določitve upravljavca premoženja kot osebe javnega prava, ki *naj bi bila pristojna* za ravnanje s stvarnim premoženjem (6 tč. 3. člena), saj naj bi po prvem odstavku 9. člena *ne glede na dejansko stanje upravljanja in uporabe premoženja, upravljavca v največjem številu primerov določila Vlada s sklepom. Državni svet meni, da je prvi odstavek 9. člena predloga zakona* v neskladju z Ustavo, ker ne določa kriterijev, po katerih naj bi se določali upravičenci za upravljavce stvarnega premoženja. Določba daje pooblastilo za izdajo podzakonskega akta (uredbe); to pooblastilo pa je neopredeljeno, s čimer so kršena načela pravne države. Pooblastilo za izdajo podzakonskega akta mora biti jasno, nedvoumno in opredeljeno z ustreznimi merili in kriteriji (npr. delovne zahteve, število zaposlenih ipd.), saj se tako preko zagotovitve načela pravne države posredno zagotavlja tudi načelo pravne varnosti. Določitev teh meril ne sme zakonodajalec prepustiti podzakonskim aktom. Glede na navedeno državni svet ugotavlja, da je prvi odstavek 9. člena predloga zakona **v neskladju z drugim odstavkom 120. člena Ustave RS** (upravni organi opravljajo svoje delo samostojno na podlagi ustave in zakonov).

Dosedanja praksa je bila namreč takšna, da je bilo nepremično premoženje le malokrat vezano na določen organ na podlagi zakona ali podzakonskega predpisa. Iz posebne določbe o upravljavcih je razbrati, da bodo drugi državni organi (kamor sodi tudi državni svet) določeni kot upravljavci stvarnega premoženja države, *ki ga uporabljajo* (prvi odstavek 10. člena). To pa je tudi edini kriterij, ki pa velja le za druge državne organe ne pa tudi za organe državne uprave (ministrstvo, organ v sestavi, vladne službe in upravne enote), saj predlog zakona za njihovo pridobitev statusa upravljavca predvideva posebno pravno podlago, saj upravljavec postane šele tisti, ki je kot upravljavec določen z zakonom, podzakonskim predpisom, aktom o ustanovitvi ali sklepom vlade. "Dejstvo, da nekdo dejansko upravlja z določenim stvarnim premoženjem tako ni dovolj za pridobitev statusa upravljavca" (obrazložitev k 9. členu), medtem ko je pri drugih državnih organih ravna ta kriterij edini in edino verodostojen kriterij za določitev upravljavca. To je še nadaljnji razlog, da **predlagatelj jasno določi kriterije, po katerih se bo določal status upravljavca.**

Na tem mestu velja opozoriti na 7. člen Zakona o Vladi Republike Slovenije (ZVRS - UPB1) (Ur.l. RS, št. 24/05), po katerem Vlada zastopa Republiko Slovenijo kot pravno osebo, če glede posameznih zadev s posebnim zakonom ni drugače določeno. *Vlada tudi upravlja z nepremičninami in z drugim premoženjem Republike Slovenije, če glede posameznih nepremičnin s posebnim zakonom ni drugače določeno.* Ne glede na omenjene določbe pa z nepremičninami in drugim premoženjem, ki je v uporabi Državnega zbora, upravlja Državni zbor.

Predlog zakona generalno ureja upravljanje s **celotnim** stvarnim premoženjem države; po predlogu 9. člena bo državne organe in osebe javnega prava, kot

upravljalce stvarnega premoženja države določila Vlada Republike Slovenije (s sklepom ali jim je pravica upravljanja s stvarnim premoženjem države podeljena z zakonom, podzakonskim predpisom ali aktom o ustanovitvi, ki ga sprejme vlada). Upravljalci stvarnega premoženja samoupravnih lokalnih skupnosti bodo uprave samoupravne lokalne skupnosti in osebe javnega prava, ki jih za upravljalce določi organ pristojen za izvrševanje proračuna samoupravne lokalne skupnosti s svojim aktom. Drugi državni organi bodo po predlogu 10. člena upravljalci stvarnega premoženja države, ki ga uporabljajo. Glede na navedeno, bo potrebno ustrezno prilagoditi 7. člen ZVRS, saj je vlada generalno določena za upravljalca državnih nepremičnin, ne pa posamezni organi.

K 25. členu⁷:

Tretjemu odstavku se za besedo "skupnosti" doda besedilo: "ter možne obremenitve, ki bi jih lahko opravili upravljalci sami".

Na koncu tretjega odstavka se doda stavek:

"Za pravno in dejansko urejenost nepremičnega premoženja ter obremenjevanje premoženja v drugih državnih organih, poskrbijo le ti sami."

O b r a z l o ž i t e v

Po tretjem odstavku 25. člena obseg in način skrbi za pravno in dejansko urejenost nepremičnega premoženja države in samoupravnih lokalnih skupnosti predpiše vlada.

Predlog zakona vse bistvene odločitve, za katere niso pristojni sami upravljalci, veže na vlado. Sam predlagatelj zakona v obrazložitvi 10. člena navaja, da *"takšna ureditev z vidika njihove samostojnosti ni primerna za Državni zbor Republike Slovenije, Državni svet Republike Slovenije, Ustavno sodišče Republike Slovenije, Računsko sodišče, Varuha človekovih pravic in druge državne organe, ki niso upravni ali pravosodni organi, zato zakon predvideva, da so ti organi samostojni upravljalci tistega premoženja, ki ga imajo v svoji uporabi"*. **Glede na takšno utemeljitev 10. člena je nesprejemljivo, da smiselno enake rešitve ne bi povzeli tudi v 25. členu.**

---

⁷ (1) Upravljanje z nepremičnim premoženjem obsega zlasti:

- skrb za pravno in dejansko urejenost;
- investicijsko vzdrževanje;
- oddajo v najem;
- oddajo v brezplačno uporabo;
- obremenjevanje s stvarnimi pravicami.

(2) Postopke upravljanja z nepremičnim premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti izvaja upravljalcev.

(3) Obseg in način skrbi za pravno in dejansko urejenost nepremičnega premoženja države in samoupravnih lokalnih skupnosti predpiše vlada.

Termin " obremenjevanja s stvarnimi pravicami" Zakon o zemljiški knjigi (ZZK-1) (Ur.l.RS, št. 58/03) ne pozna v obliki, kot je zapisana v predlogu zakona (niti Stvarnopravni zakonik), pač pa zgolj *pravico stvarnega bremena* kot stvarno pravico na nepremični in obligacijsko pravico na nepremičninah kot *pravico prepovedi odtujitve oziroma obremenitve* (13. člen ZZK-1). Predlagatelj je najverjetneje imel v mislih splošen termin obremenjevanja stvarnih pravic ki lahko nastane na lastninski pravici, hipoteki, zemljiškem dolgu, služnostni pravici, pravici stvarnega bremena in stavbni pravici.

Če je imel predlagatelj v mislih takšen pojem obremenjevanja, državni svet opozarja na možne dolgoročne posledice nekaterih obremenitev, zato ni primerno, da bi o takšnih obremenitvah odločal vsak upravljavec posebej. V tem delu je smiselna dopolnitev tretjega odstavka 25. člena predloga, po kateri bi vlada predpisala tudi možne obremenitve, ki bi jih lahko opravili upravljavci sami, v okvir 3. člena predloga, ki govori o pomenu izrazov pa naj predlagatelj obrazloži pomen "obremenjevanja s stvarnimi pravicami".

K 27. členu⁸:

Drugemu odstavku se na koncu za besedo "vlada" doda besedilo "ali drug državni organ".

O b r a z l o ž i t e v

Glej obrazložitev k 25. členu.

* * *

Celoten predlog zakona ponudi več interpretacij posameznih določb, kot bi bilo to zaželeno. Za vprašanja, ki niso urejena in so bistvenega pomena za dobro ravnanje s stvarnim premoženjem državni svet ugotavlja, da je predlagatelj opustil dolžno pravno urejanje. Prenos oz. določanje upravljavca v primerih stavb, kjer so lastniki tudi zasebniki, državni organi, drugi državni organi in samoupravne lokalne skupnosti, njihova medsebojna razmerja in način razreševanja težav (tudi sporov) ni urejen.

* * *

Državni svet **podpira** predlog zakona. Ob podpori državni svet opozarja na opažene nedoslednosti, ki so navedene ob posameznih določbah, na izpostavljena vprašanja ter na dejstvo, da predlog zakona govori o pokrajinah in njenem premoženju, čeprav jih v Sloveniji še ni.

---

⁸ (1) Oddaja nepremičnega premoženja države in samoupravnih lokalnih skupnosti v najem se izvede na enega od načinov iz prvega odstavka 19. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se oddaja nepremičnega premoženja v najem lahko opravi z neposredno pogodbo v skladu s pogoji, ki jih predpiše vlada.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik mag. Adolf Zupan.

Prvi odstavek 56. člena o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

---

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KULTURO

na vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika glede poročanja RTV Slovenije o posvetu "Pomen in vloga dvodomnosti"

---

prejeli smo vaš dopis, ki nam ga je posredoval direktor TV Slovenija g. Jože Možina, v katerim navajate, da informativni program ni poročal o dogodku, ki ste ga organizirali v Državnem svetu Repulike Slovenija o mednarodnem posvetu o dvodomnosti.

Ker v informativnem programu TV Slovenija skušamo o določenih temah poročati čim izčrpnje, se je prav na ta dan temi o Državnem svetu posvetil osrednji del informativne oddaje Tednik zato smo presodili, da je bila tema zadovoljivo pokrita. V njej je namreč svoja stališča glede vloge Državnega sveta izčrpno pojsnil njegov predsednik gospod Janez Sušnik.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca glede policijskega nadzora v cestnem prometu

---

Državni svet Republike Slovenije je na 50. seji, dne 17. 1. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Jožeta Ilca** glede policijskega nadzora v cestnem prometu in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Ministrstvu za notranje zadeve, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca se glasi:

Kako policija nadzoruje registracijo vozil v javnem prometu?

Obrazložitev:

195. člen zakona o varnosti cestnega prometa opredeljuje vsebino registrskih tablic. Registrske tablice morajo biti pritrjene na mestu, ki ga je predvidel proizvajalec vozila. Osebno motorno vozilo ima dve registrskih tablici na sprednjem in zadnjem delu.

Dogaja se, da po cestah vozijo vozila ki imajo samo eno registrsko tablico. To stanje je nedopustno. Zakaj je potrebna registracija vozil in vsi ostali ukrepi, če za določena vozila taka pravila ne veljajo?

Podobno velja tudi za naslednji primer:

Opazijo se vozila iz držav bivših republik SFRJ, ki nimajo oznake države, kar je nedopustno.

Policija nadzoruje javni cestni promet in s tem tudi pravilno registracijo vozil. Zakaj ne ukrepa v navedenih primerih?

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za notranje zadeve, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanje** državnega svetnika Jožeta Ilca **glede podeljevanja koncesij**

Državni svet Republike Slovenije je na 50. seji, dne 17. 1. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Jožeta Ilca** glede podeljevanja koncesij in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca **se glasi:**

- Kdaj bo Vlada Republike Slovenije podelila koncesije za trajnostno gospodarjenje z divjadjo v loviščih in določilo upravljavca?

Obrazložitev:

Po 81. členu tretjega odstavka Zakona o divjadi in lovstvu (Ur. l. RS, št. 16/2004) je določeno, da vlada najkasneje v treh mesecih po ustanovitvi lovišč podeli koncesijo za trajnostno gospodarjenje z divjadjo v lovišču in določi upravljavca. Sprejet je bil Odlok o loviščih v RS in njihovih mejah (Uradni list RS, št. 128/2004). Nadalje je bil sprejet odlok o lovsko upravljavskih območjih v RS in njihovih mejah (Uradni list RS 110/2004).

Sedaj smo v letu 2007. Koncesije še niso bile podeljene. Koncesija je osnova, na kateri lahko delujejo lovske družine in gospodarijo z divjadjo v loviščih v skladu s čl. 24/2 Zakona o divjadi in lovstvu. Nerazumljivo je, da koncesije še do sedaj niso podeljene. Sedanje stanje ni v skladu z Zakonom o divjadi in lovstvu in dolžnost vlade je, da to vprašanje uredi.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Marjana Maučeca glede financiranja Kmetijsko gozdarskega zavoda Murska Sobota

---

Državni svet Republike Slovenije je na 50. seji, dne 17. 1. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Marjana Maučeca** glede financiranja Kmetijsko gozdarskega zavoda Murska Sobota in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca in predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Republike Slovenije, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca se glasi:

- Zakaj se delo Kmetijsko gozdarskega zavoda Murska Sobota kot javnega zavoda, s strani države za delo, ki ga opravlja po naročilu države, ne financira po dvanajstinah enako kot vsi ostali javni zavodi v Republiki Sloveniji?

Obrazložitev:

Kmetijsko gozdarski zavod M. Sobota je javni zavod ustanovljen za izvajanje javnih služb kmetijskega svetovanja, strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin, strokovnih nalog v živinoreji, nalog genske banke, strokovnih nalog gozdarstva in ribištva in drugih nalog v skladu s pridobljenimi koncesijami na območju Upravnih enot Gornja Radgona, Lendava, Ljutomer in Murska Sobota. Svoje naloge opravlja: v oddelku za kmetijsko svetovanje, v oddelku za živinorejo, v izpostavah zavoda (Gornja Radgona, Lendava, Ljutomer, Murska Sobota), v ostalih strokovnih dejavnostih (osemenjevalno središče za plemenske bike M.Sobota, vzrejališče M.Sobota za plemenske bike svetlo lisaste pasme za celotno področje Slovenije, osemenjevalno središče za plemenske merjasce Bakovci ter kemijske analize in raziskave).

Na KGZ M.Sobota so v skladu z navodilom Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS v mesecu decembru 2006 pripravili Program dela in finančni načrt za leto 2007. Svet KGZ kot najvišji organ zavoda je dne 15.decembra 2006 sprejel celotni program s finančnim načrtom KGZ M.Sobota. Svet KGZS kot najvišji organ KGZS je dne 21.decembra 2006 prav tako sprejel Program dela s finančnim načrtom KGZS, katerega sestavni del je tudi program KGZ M.Sobota.

Potrebno je poudariti, da KGZ M. Sobota prav tako ne dobiva nobenega denarja za investicijsko vzdrževanje zgradb in opreme. Zavod je v letu 2006 za izvajanje javne službe v živinoreji dobil denar šele 27. 9. 2006, za izvajanje javne službe kmetijskega svetovanja pa od 5.7. – 12.9.2006. Način financiranja javnega zavoda je za Pomurje poguben in vodi v propad zavoda. Posledično pa to pomeni propad kmetijstva v najbolj kmetijski regiji v Sloveniji.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Republike Slovenije, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Rada Krpača **v zvezi z zaprtjem Carinskega urada v Dravogradu**

Državni svet Republike Slovenije je na 50. seji, dne 17. 1. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Rada Krpača** v zvezi z zaprtjem Carinskega urada v Dravogradu in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Rada Krpača in predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Rada Krpača se glasijo:

1. Ali se pripravlja reorganizacija carinske službe ?
2. Ali se ob tem ukinja oziroma zapira Carinski urad v Dravogradu ?
3. Ali ne bi bilo smiselno počakati z reorganizacijo in racionalizacijo carinske službe na čas ob vstopu Hrvaške v EU ?
4. Ali ne bi bilo smiselno preložiti razmišljanja o ukinitvi Carinskega urada v Dravogradu na obdobje po uveljavitvi pokrajin v Sloveniji in po izgraditvi številnih poslovnih con, ki so v teku na Koroškem ?

Obrazložitev:

V decembru lanskega leta je generalni direktor carinske uprave Slovenije, gospod Franc Košir v medijih nakazoval skorajšnje zaprtje Carinskega urada v Dravogradu, ki pokriva celotno področje Koroške, oziroma dvanajstih koroških občin.

Gospod Košir je to utemeljeval s podpovprečno obremenjenostjo tega urada v primerjavi z drugimi v Sloveniji ter z razmerjem med zaposlenimi v upravno-administrativnih službah in operativo.

Iz razpoložljivih podatkov je razvidno, da temu ni tako, saj podatki o obračunanem davku na dodano vrednost in pobranih trošarinskih dajatvah ta urad ni najslabši, temveč je v sredini in zadnji tretjini.

Tudi je sporno uvrščanje organizacijskih enot kot so oddelek za trošarine, oddelek za upravni postopek in oddelek za kontrolne zadeve med upravo, saj opravljajo osnovno dejavnost carinske službe. V tem primeru je razmerje med operativo in upravno službo drugačno.

Takšne namere o reorganizaciji so za Koroško pokrajino nesprejemljive, saj gre za splošno slabitev in siromašenje regije in krčenje ustanov, ki so pokrajini za normalno funkcioniranje potrebne. Še posebej je to nesprejemljivo sedaj, v času, ko je dana v proceduro zakonodaja s področja pokrajin in se je s tem začel postopek ustanovitev pokrajin in vzpostavitev drugega nivoja lokalne samouprave.

Nerazumljivo je ukinjanje carinskega urada v Dravogradu koroškim gospodarstvenikom. Veliko pove že sam podatek, da koroško gospodarstvo uvaža in izvaža 80 % svojih izdelkov in storitev v tako imenovane tretje države.

Zato menim, da bi zaprtje CU Dravograd povečalo stroške poslovanja in bo utrpelo škodo.

(izguba časa, večji stroški uslužbencev, ki bi se vozili v in iz Celja ali Maribora, idr).

Korošci se zavedamo, da je racionalizacija državne uprave potrebna, vendar ne tam, kjer ne bi bilo finančnega prihranka. Sprašujemo se tudi zakaj na že tako osiromašeni in prometno slabo povezani Koroški ? Zaradi ukinitve CU bi bilo koroško gospodarstvo zagotovo prikrajšano.

Poleg tega je na Koroškem v izgradnji vrsta poslovnih con, katerih delovanje bo v precejšnji meri povezano in odvisno tudi od delovanja carinske službe.

V smislu dolgoročnih in strokovno podprtih, ne zgolj političnih odločitev ter za zagotovitev skladnega regionalnega razvoja, smo prepričani, da je bolje z reorganizacijo počakati in nadaljnjo racionalizacijo izpeljati po vstopu Hrvaške v Evropsko unijo in da Carinski urad v Dravogradu ne ukinjate.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.